

ἀρχων, καὶ μασί, μή ἐπίσκοπ^{ος}, ὑπόφ^ω προχρεῖζε^ς;
κρ Ὄρα πάντα τὰ κακά ὅσα καλμουσὶν ἡμᾶς τὰ ἔθνη, καὶ
θέλησιν καὶ ὀρεῖσθ^ῃ ταῦτα καλμουσὶν;

κρ Ὄρα πάντα ὅσοι ἐτιρεμνίζον^{τες}, ἢ καταποντίζον^{τες} τὴν
θάλασσαν, καὶ ἀπὸ γλῆν^{ος} καὶ πρὸς ταξίν^{ος} θ^ῆ σαφέ
νουσὶν οὕτως, ἢ ἀπὸ ἐνεργ^ῆ τοῦ διαμ^ῆ; σαργ^ῆ
καλῶσε δὶ δαξόν^{τες} καὶ τοῦτο;

κρ Τί ὄναι τύχη· καὶ ἂν ἔναι πρῶτον ὀχρεῖσιανός
να ὀμολογῆ τὴν τύχην;

κρ Ἐκῆνοι ὁ σοῦ φρονόου σὶ κακῶς καὶ καλμουσι τὰ
ἐναντία, ἢ σοὶ δωμαμεως θεοφιλῶσι
σομακίς καὶ θαυματουργοῦσι;

κρ Ἰατί δὲ ἡ ζάροισοὶ ἄνοιτὴν ἡμέραν ὁ σοῦ
μέληνα ἀποθανούσι. καὶ οἱ ἀποθνήσκοντες
ἄρα ἂν ἐγνωρίζουσι τί μέληνα γὰ ἀπολαύσω,
καλῶς, ἢ κακῶς;

κρ Ὅσοι ἁμαρτήρε^ς σιχωροῦν^{τες} μετὰ θάνατον, διὰ
τῶν λειτουργιῶν, καὶ εὐχῶν καὶ ἐλεημοσιῶν